

Magyarország leghíresebb alternatív zenei fesztiválja idén is adott magára: a megszokott három nap elé a szervező betoltak egy Kispál és a Borz-emléknapot, illetve a nyitónapon Kiscsillag-klippforgatást és nappali tűzijátékot tartottak. Nem vicc, tényleg. Ott voltunk, láttuk, mutatjuk.

Rememeber Kispál és a Borz

Évek óta ezt tartom kedvenc fesztiválomnak, így értelemszerűen ismét ellátogattam többedmagammal a Pécs melletti [Fishing on Orfúre](#). S mindjárt az első napon már egy zenei különlegességben volt részem-részünk: a magyar alternatív rockzene legnagyobbját, az 1987 és 2010 között működött [Kispál és a Borz](#) együttest idézte meg a fesztivál nagyszínpadán fellépő, több mint húsz zenekar.

Amolyan MTV Ikon-szerű dolog volt, de roppant szórakoztató, **Lévai Balázs** és **Varga Livius** műsorvezetőkkel – a

Csík Zenekar

több mint egy órás műsora alatt előadta az összes általa játszott Kispál-feldolgozást, sőt még [Lovasi András](#) is beszállt.

Ami ezután következett, az minden Kispál és a Borz rajongónak emlékezetes marad: összesen tizenhét zenekar és előadó mintegy három órában, átlagosan két-két számot adott elő. Átmeneti produkciókkal, régi interjúkkal-koncertrészletekkel volt megsépkelve, illetve a Lévai-Varga páros poénkodásaival.

{youtube}z0hTsibC1Ew{/youtube}

És a dolog működött: szenzációs volt például az [Emese-feldolgozás Gangxstáéktól](#), az [Etet és Pásztor Annától és Sámuelről](#)

vagy a Hang és fény

Beck Zoliéktól

. A

Soerii & Poolek

húzása sem volt mindennapos, meg kell nézni

[ezt a videót.](#)

A végére aztán a szó szoros értelmében mindenki összeállt egy képpé, az összes fellépő együtt énekelte a a többbezresre duzzadt közönséggel az *Ágy, asztal, tévét*.

Mint amikor a kutyáról a láncot leveszed!

Másnap a „hagyományos” tóátugrással kezdődött a nap, amin a **Kiscsillag** zenekar a közönség segítségével forgatott klippet egy olyan számra,

[amit a zárónapon is előadott](#)

. És láss csodát, a tavaly készült fesztiválfilmben – akkor még valami extrém hülyeséggént – emlegetett nappali tűzijáték is magvalósult. Ezt majdnem a fényképezőgépem bánta meg, amit majdnem kiejtettem a kezemből a röhögéstől, szó szerint.

"Mint amikor a kutyáról a láncot leveszed!" – jegyezte meg egy ismerősöm, amikor a [Péterfy Bori-koncert](#)

első soraiba berontott két gyönyörű lány, látszólag ikertesók. Szó mi szó, ezzel sokan így vannak, de a FOO mégsem az a hely, ahol egymás hányásában fekszenek az emberek, lopnak

vagy kábítószereznek, balhéznak és nem érzik jól magukat.

A zenekarok felhozatala nagyban meghatározza azt a tömeget, amit odavonz. Meg a tömeg is vonz, hiszen Péterfy Bori például nem tudta megállni, hogy bele ne feküdjön egyet szörfözni.

De a **Magashegyi Underground**, az **Anna and the Barbies** vagy **Ferenczi Gyuri** az első nap ugyanezt tették, mindhárman emlékezetes produkcióval rukkoltak elő -mármint számunkra, mert ezeket választottuk az aznapi menüből.

A Mecsek Tabánja!

– ezt már [Kiss Tibi](#) mondta a Quimby-konzerten, miután végigtekintett a nagyszínpad előtti lejtőn tömött sorokban álló tömegben. Pénteken ismét a Quimby vonzotta a legtöbb nézőt, de élmény volt a **Kistehén** egyre jobb műsora is, az örökifjú **Pál Utcai Fiúk** is jól nyomta, akárcsak a Lovasival közösen új számot előadó

Heaven Street Seven

vagy a nagyon különleges és progresszív

Isten Háta Mögött.

Érdekes, az itteni negyvenes-ötvenes közönség számára a nosztalgia-rockzene nem a **P. Mobilt**

az

Eddát

vagy a

Piramist

jelenti, hanem a

Pál Utcai Fiúkat

, az

Európa Kiadót

vagy a

Kispál és a Borzot

.

Mindezek előtt pedig vagyunk olyan „állatok”, hogy harmincöt fokban, déli kettőkor benevezünk kosárradobó versenyre (3., illetve 5. lett két udvarhelyi résztvevő), majd háromfős kispályás focira, s a tizenkét csapatból negyedikek leszünk. Na jó, egy fél kilót leadtunk négyszer nyolc perc alatt... Aztán fröccsöztünk tovább.

S ha már állatokról került szó, van egy, amit nem szeretünk: a mentősök szakzsargonjában csak **Lajoskának** hívott szúnyogféle valami olyan nagyot tud csípni az ember lábába, hogy az napok múlva is fáj, dagad, sőt begennyesedik. De ennyi bajunk hadd legyen a sok jó fröccs, koncert, sör vagy az ajándék- és megnyert CD-k mellett. No meg a friss erdőillat, a tó közelsége, a jóízű kolbász vagy a csirkeragu-leves mellett.

A jövő Tankcsapdája a Supernem

– állapítjuk meg kettesben, késő este, csirkés hamburgert majszolgatva egy Liszt-konzis dzsesszdobossal, miközben átbattyogunk **Akkezdet Phiai**-ra, hiszen Papp Szabi és zenekara, a **Supernem** ékes bizonyítéka annak, hogy egy ilyen csapat aránylag kemény, punkos popmuzsikával is lehet nagyon jófej és népszerű.

Pénteken a felsoroltakon kívül szerencsém van tavaly után újra megnézni a **Jazzékielt**, ami nemcsak véleményem szerint az egyik legkülönlegesebb, legizgalmasabb hangvétel a magyar

undergroundban. S ha már underground: a

Vágtázó Halottkémek

csatakiáltása is belehasított az Orfűi éjszakába, talán maga a legendabeli tószörny is beleremegett a stégek alatt vagy ahol éppen a VHK-koncert közben volt. De leszakíthatta a

Subscribe

-os fiúk eszement Rage Against The Machine tribute-műsora is.

Nagyon szeretjük ezt csinálni!

– mondja szombaton **Kálocz Tamás** főszervező, aki azt is elárulja, hogy a Kispál-nap felvételéből egy nagyszabású filmet fog készíteni, s az első nap néhány bonyodalmát leszámítva „tökéletesen működőnek” tartja a fesztivált. „Az egy kicsit olyan volt, mint a legelső évi fesztivál, de végül minden nagyon jól megoldódott. Meglepetések azért minden évben akadnak. Vannak jobb és rossz napok.

Egészen érdekesen alakult idén a nézőszám, hiszen inkább a napijegyesek voltak többen, csütörtökön párszáz személlyel maradtunk el a telt háztól, ami egyébként hatezeröttszáz bent tartózkodó személyt jelent. Tegnap este (és szombaton is – szerk. megj.) már este tíz körül összejött ez a nézőszám.”

Desszert és vacsora

Az utolsó nap az utolsó fröccsöké és koncerteké, de ez közhely. Az viszont nem, ahogy a **Malacka és a Tahó**

poénkodik az életen és mindenben, a legkisebb színpadon. A legnagyobbikon egy órával később már az

Európa Kiadó

zúz, még hozzá új számokat (is), aztán

Szabó Balázs Bandája

, majd

[Maszkura](#)

a szombati menü – mindegyikre rájön egy

Kiscsillag

desszertnek, habnak a tortán pedig

A kutya vacsorája

.

Livius ezúttal a pénzre, mint központi témára építi műsorát, a Pink Floyd és az Abba

megidézésével, eszméletlenül eredeti és vicces, remélhetőleg Tusványoson is hasonló móka lesz. A szó szoros értelmében bedagadt a lábunk, mint a Kispál-dalban Emesének, de most már négy nap után vagyunk, nem is csoda, s Lajoska is rátett egy lapáttal.

De fesztiválszerető lelkünk ezt is kibírta – s idén már több székelyudvarhelyi fiatal döntött úgy, hogy kipróbálja ezt a nem átlagos, barátságos és mulatságos házibulit, amit Fishing on Orfű néven már hatodik alkalommal engedtünk be az életünkbe.